

शान्तिया त्वाथः

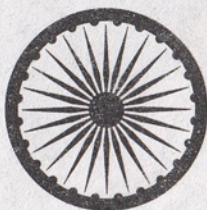
लेखक

कर्मस्थानाचार्य

बौद्ध ऋषि महाप्रज्ञा

शान्तिया त्वाथः

लेखक : कर्मस्थानाचार्य
बौद्ध ऋषि महाप्रज्ञा

प्रकाशक :

पुण्य संचय पात्र परिवार, यल ।

फोन ल्या : ९८०८४०४८३४

चव मि :

कर्मस्थानाचार्य, बौद्ध ऋषि, महाप्रज्ञा ।

प्रकाशन वर्ष :

प्रथम प्रकाशन - २५११

विक्रम सम्वत् - २०२४

द्वितीय प्रकाशन वर्ष :

बुद्ध सम्वत् - २५५८

नेपाल सम्वत् - ११३४

विक्रम सम्वत् - २०७१

दोस्रो संस्करण: १००० प्रति

मू : धर्म दान

थाकू:

न्यू नेपाल प्रेस

१४२ मनकामनामार्ग, नागपोखरी, येँ

फोन ल्या: ४२५९४५०, ४४३३९२९

कर्मस्थानाचार्य
बौद्ध ऋषि महाप्रज्ञा

प्रकाशकीय

कर्मस्थानाचार्य गुरू बौद्ध ऋषि महाप्रज्ञाजुं चया विज्यागु 'शान्तिया त्वाथः नामक सफू वि.सं. २०२४ सालं गण महाविहार ये पाखें बसुमाया उपासिका, डिल्लीबजार या आर्थिक ग्वहालिं पिकागु सफू खः । उगु सफूया द्वितीय संस्करण प्रकाशन यायेया लागि बौद्ध ऋषि महाप्रज्ञा गुरूया आश्रम घट्टेकुलो स च्वना विज्याम्ह अनागारिका गुरूमां प्रज्ञावती (चैत्यप्रभा) जु यागु आज्ञा अनुमति कासैं पुण्य, पात्र परिवार पाखें थुगु सफू प्रकाशन यानागु जुल ।

थुगु सफूया विशेषता छु धाःसा थुकी बुद्ध धर्मया गंभीरगु ज्ञान यात सरल व व्यवहारिक कथं थुईका विइगु कुतः जुया च्वंगु दु । थुगु सफुति, ज्ञान लाभ यायेया लागि त्वाथः थहां वनेथें क्रमशः आचरण व अभ्यास यानां वनेमा धैगु खं कनां तःगु जुल ।

लोकाचार व समाजयागु लह लह ली लगेजुया शुद्ध ज्ञान यात खंके फैमखु । अथेजुया दकसिवे न्हापां दृष्टि निं तःप्यंके माः अलेतिनि ज्ञानया मार्गय् न्हयोने वने फै धैगु खं यात बल बियातःगु जुल ।

अनलिपा भिपिं मनुतयगु सत्संग यानां अतिकं
दुर्लभगु नर जन्म यात सार्थक यायेया लागि भगवान बुद्धं
कनां विज्यागु सतिपद्धान ध्यान भावना यात दुग्यंक भाविता
यायेमा । भावनां प्राप्त जूगु ज्ञान यात जीवने छय्ला जागृत
जुया अनित्य दुःख व अनात्मा थ्व त्रिलक्षण गुणयात
अवबोध यानां दुर्लभ मनुष्य जीवन सफल यायेमा धैगु
लेखक गुरूया प्रयास खः ।

द्वितीय संस्करण प्रकाशनार्थ कम्प्यूटर टाईप नापं
सम्पूर्ण ज्या यानां थुगु सफू बांलाक छापेयाना दीगुलिं
न्यू नेपाल प्रेश परिवार यात नं यक्को यक्को सुभाय देछाना
च्वना । सुभाय् ।

२०७१/०१/१०

प्रकाशक परिवार

पुण्य पात्र परिवार

यल ।

निगू खँ

थ्व शान्तिया त्वाथः सफू वस्पोल वौद्ध ऋषि महाप्रज्ञाजुं बुद्धवचनामृत ज्ञानोपदेशानुसार वस्पोलया इले बिले थःगु अभ्यास सुविचार ज्ञानया चिन्तन व ध्यानादिया अनुभव जूगु बोधज्ञान, थमं स्यूथें बहुजन हितया आकांक्षा याना बिज्यासें, सद्धर्मानुरागी श्रद्धालुपिनि कल्याणार्थ- “फक्व नं बुद्ध धर्मया गम्भिर ज्ञानयात सरल रूपे यथार्थ सत्य-धर्म ज्ञानया बोध याना बियगु या कुतः खः ।

अले पवित्र-शीलाचरणादि अभ्यासया सफलताया नितिं प्रथमतः मानव जीवनया सार्थक गुण-धर्म पालन यायेगु आवश्यक सद्धर्मयासार तत्वज्ञानया गम्भिर उपदेश, सदाचार, भावनां युक्तगु थ्व शान्तिया त्वाथः बुद्ध धर्मया सारांश संक्षिप्त ज्ञान संग्रह सफू धासां ज्यू ।

लेखक बुद्ध धर्मानुसार न्हिथं सदाचार अभ्यास याय्तः मदेक मगाःगु शिक्षाया बोधार्थ-शान्तिया त्वाथः क्रमे-प्रथम सत्संगत धर्म श्रवण, विशुद्ध शीलाचरण, अले मैत्री करूणाया उदार भावना-विचारज्ञान, रागादि क्लेश

उत्पन्न ज्वीगु हेतु अर्थात् स्वभाव धर्म बोध ज्वीगु व
इन्द्रिय संयम द्वारा चित्त पवित्र याय्गु कुतःया अभ्यास क्रम
नं दुथ्याकातःगु दु ।

चित्त बुलुकीगु उपक्लेशयात प्रज्ञाचक्षुं खंका, उके
मध्ये लौकिकया धाः जुक्व चियका, व लौकिकया धाःरे
लाक्व जड पदार्थया नापं संलग्न जुयाच्चंगु चेतन धयागु
नामस्कन्ध समेत यागु गतिविधि यातः विदर्शन चक्षुं सोया
त्रिलक्षण स्वभाव धर्म यथार्थ ज्वीक थ्वीका-थ्व अनित्य, थ्व
दुःख, थ्व अनात्मा धका क्षय, वय जुया वनां च्वंगु स्वभाव
यात सियका साधक योगीं दयाच्चक क्लेशावरणं मुक्त जुया
वनीगु खः ।

वहे क्रमं अभ्यास यायां पवित्र वैराग्यया सत्मार्ग
विमुक्ति ज्ञान दर्शनया साक्षात्कार याना अर्हत् पद प्राप्त
ज्वीगु शिक्षाया ज्ञानमार्ग-शान्तिया त्वाथः लेखकं पाथकपिनि
न्त्योने तया बिज्यागु खः । थुके दूगु सार ज्ञानयातः जीवने
छ्यलाः जनतां सार्थक याना बिज्यात वा दिल धाःसा
लेखकया प्रयास सफल ज्वी भापा च्वने । अस्तु ।

गण महाविहार

भिक्षु सुबोधानन्द

येँ, नेपाल २९/६/०२४

निदान

संसारबासी प्राणिपिनि गतिविधि व सुख दुःख फुकं हे मनयागु महिमा खः । मनयागु वसेलाःपिं जुक विवेक विचार छुं हे मयासे मतीलूथे सनाजुई, उलि जकनं मखु लोकं यायाथे जनतां धाः धाःथे हा हालय लगेजुई । उकि नं मगानी न्हापांनसं चलेजुया वयाच्चंगु दस्तुर धका नं विचार छुं हे मयासे मनयागु वशे लाना दुःख सियाच्चनी ।

मनया वशे लाना च्वंपिनिगु अवस्था विचार याना सोसा दर भय छुं हे मकासे मिखा तिसिना बेफिक्रिं ब्वांवना च्वंपि थें खः । मिखा तिसिना ब्वांवन्ह ब्यक्तिया हालत गुजागु ज्वी ? विचार वानं विचार याना स्वसा सिनेमाथें कल्पनाया पर्दाय् खने दया वर्ई । सुसार मदुगु वन, व विचार मदुगु मन उथें हे खः, तसर्थ विचार अवश्य नं मदेकं मगाः । मिखा मदुन्ह व विचार मदुन्ह नं मपाः धाःसां अत्युक्ति ज्वी मखु । विचार धैगु कुशल कार्यले नायो, भिंगु कल्पना पुचले सभानायो, भिंगु कार्य स मार्ग दर्शक खः । विचार यातः अपमान याइन्ह या कार्य सिद्ध ज्वी मखु । तसर्थ न्ह्यागु कार्यया प्रारम्भे विचार नी माननीय जुया च्वन ।

विचार वानं थःगु मनयातः बशे तेगु स्वई, मनया बशे थः वनी मखु । मनया बशे लाम्हसें विचार यागु मिखा कना स्वइमखु, विचार यागु मिखा मदुम्ह संसार यागु दबुलिं कुटुं वनाः विपत्ता जुयावनी, मालां ल्वीके थाकुई । तसर्थ मनं धाःथे मजुसे मनयात थःगु जीवन सुधारया सामान यानां मनयात विचार यागु चस्मा तय्का, दुराचारया फल थुजोगु, सदाचारया फल थुजोगु, धका सियका संसारे व्यवहार याई ।

विचार वानं निम्न विवरण यातः मुख्य विचार याई-

- (१) धर्म शास्त्रे च्वयातःगु माने याय्माः धाई,
- (२) गुरुपिसं धाःगु खें विश्वास याय्मा धाई,
- (३) न्हापांनसे चले जुया वयाच्चंगु माने याय्माः धाई,
- (४) साप हे तः धंम्ह महात्मां धाःगु खँ धाई,
- (५) समाजं बाहिक याई धका ख्याई,
- (६) पेसा हरे ज्वी धका ग्याई,
- (७) दोष लगे ज्वी धका ग्याई,

विचार मदुपिन्त थ्व न्हय्ता कलं (मेशिन)- काकाः तःगु दु । तस्मात् विवेक विचार धयागु मनुष्य जन्म यात अत्यन्त हे आवश्यक जुयाच्चन ।

प्र. आः छुयाय् मालले विवेक विचार दयकेत ?

उ. विवेक विचार रूपी नुगः मिखा देकेत. तत्सङ्गत भिंगु मा, सदुपदेश व सदाचार अखण्ड पालन यायेमाः । उकेंतिनि कर्म शुद्धि जुया नुगः मिखां खने दयावई ।

नरजन्म धैगु दुर्लभगु जन्म खः, नरजन्म यागु पुण्यं हे तिनि लख चौराशी चाहुले बले सुख सिय दै, उलि जक मखु जन्म मरण यागु चक्रं मुक्त ज्वी फैगु हे नरजन्म तिनि । संसार रूपी सागरं पार लगे ज्वीफैगु द्वङ्गा हे नरजन्म खः । द्वङ्गाय् ल द्रहाँ वनेवं क्रमशः द्वङ्गा दुवीगु भयदु, वथें हे नरजन्म या शरीरे नं इन्द्रिय रूपी प्वाःदु, व प्वालं सांसारिक मायामोह काम क्रोध अभिमानादि क्लेश द्रहाँ वना नररत्न डुबे ज्वीगु भय दु । तसर्थ शान्तिया त्वाथः लिसे क्रमशः थाहाँवनेगु कोशिश याय्माल । थ्व शान्तिया त्वाथः नां न्हूगु जूसां उपदेश फुकं हे भगवान बुद्धयागु सुआख्यात धर्म खः ।

निर्वाण मार्ग नं भगवानं कुरुदेशे उपदेश याना विज्यागु 'सतिपट्टान' यागु अमृत उपदेश खः । भगवान बुद्धयागु उपदेशे, गुम्ह व्यक्तिया विवेक युक्तगु विचार निर्मल जुया दुनेथ्यंक दुग्यला वनाः यथार्थ अवबोध जुई, वइत हे मार्ग फल प्राप्त ज्वीगु शिवाय, न्यनागु व व्वनागुया भरं थूगु ज्ञानं गात धायेगु भूल थें च्व । उपमा-

गथे कलकत्ता वनेमनंम्ह यात कलकत्ता यागु बयान न्यना मनं मनं 'कलकत्ता थथे ज्वी' धैगु कल्पना याई, वहे व्यक्ति कलकत्ता थ्यन धाःसा वं कल्पना याःगु खँ छता हे मिले मजुया च्वनी । तसर्थ विवेक युक्त विचार, सदाचार सहितगु विचार अत्यन्तं अमृतप्रद जुयाच्चन । पाठक वर्ग पिंके लेखकया प्रेरणा थ्वहे खः कि 'विश्वास याय्माः का' धैतःगु

थासे 'विचार याय्माका' धैगु शब्द फेरेयाना, विचार याना हे जक विश्वास यायेगु उत्तम ज्वीथें च्वं । अथे धका जिं विश्वास यातः ख्यले मदेकागु मखु, यथार्थ कथं विश्वास ज्वीके मागुली विचार मयासें धालखें विश्वास याय्गु प्रथा चले जुया वः या नितिं यथार्थ ज्ञान लोप जुया वनाच्चन । उकें विवेक युक्त विचार यात प्रधान याना थन उल्लेख यानागु खः ।

थुके भदन्त सुबोधानन्द महास्थविरं नं बांलाक जाँच याना विज्याय् धुंकूगु खः, उकें थुगु सफू चिकिचाधंसां दुने च्वंगु ज्ञानं पाठक वर्गपिन्त गुण अवश्य बीगु धैगु अनन्त आशा यासे पूज्य-सुबोधानन्द महास्थविर यागु गुण शिरोपर यानागु जुल ।

सफू प्रकाशन कार्यस अर्थ सहायता द्वारा ग्वाहालि व्यूषितं नं बारम्बार धन्यवाद यानागु जुल ।

अनली पाठक वर्गपिन्त नं धन्यवाद ।

विचारवान् पिन्त भं हे धन्यवाद ।

अनलि परमार्थ प्रज्ञारस प्राप्त याय्फुम्ह यात सादर प्रणाम जक मखु साष्टाङ्ग दण्डवत यानागु जुल ।

— लेखक

शान्तिया त्वाथः

जम्मा १० (झिगू) त्वाथः दु

(१)

शान्ति योम्ह ब्यक्तिया समय समयले धर्मोपदेश
श्रवण-यायूगु, मथूगु व शंसय जूगु खँ-गुरुया फुर्सते लाका
छलफल यायेगु, थ्व न्हापांयागु त्वाथः खः ।

धर्मोपदेश न्यनागुया गुण-

“गार्धन (गाडेयानां तःगु धन) क्यना ब्यूथें जुई, ख्वाले
किनाच्वंगु हाकः क्यना व्यूथें ज्वी, खनेमदुगु खनेदया वः थें
ज्वी, मस्यूगु सियावई न्यनेमनंगु न्यनेदई, गृहजालया तापं
दाह जुया च्वंगुली पंखा गाले थें सिचुया वई ।

छलफलया गुण-

दोधारे लानाच्वंगु खँ निर्णय जुई, तोपुया तःगु उला
स्वय् थें खनेदई, ख्यू या च्वंथाय् मत च्याका स्वेथें मन
याउँसे च्वनी । ख्यूगु थासे ख्याः खना ग्याना च्वंम्ह यातः
मत च्याका भय मदेका ब्यूथें जुई- ‘दोष लगे ज्वी धका
ग्याः म्हया चित्ते ज्ञानरूपी मतच्याका शङ्का मदयका बिइ ।

(२)

धर्मोपदेश न्यनाली न्यनागु अनुसारं थःगु त्रिकाय
परिशुद्धार्थ पञ्चशील दशसुचरित्रशीलादि शुद्ध प्रकारं पालन
याय्माः ।

शीलपालनं कर्मशुद्धि जुई, कर्मशुद्धिं तिनि जीवने सुख
अनुभव जुई ।

दुशील धैगु हे परप्राणी यातः पीर बियगु व थःगु
चरित्र सुधार मज्जीगु खः ।

प्राणिपिन्त पीर बियागु पाप अनुसारं थःत न. पीर
भोग यायेमाली, थःगु चरित्र सुधार याय् मफुगुलिं कुबानिया
फल भोग यायेमाली । तसर्थ थःत परिशुद्ध याय्मा नितिं
परिशुद्ध भावं श्रद्धा तया शील पालन याय्माः ।

शील

प्राणिहिंसा मयायेगु, परबस्तु मवीकं मकायगु, परस्त्री
गमन मयायगु, मखुगु खँ मल्हायगु, मादक पदार्थ सेवन
मयायगु, चुगलि मयायेगु, चुपिसमानगु बोलि मयायेगु,
ख्यलेमदुगु खँ मल्हायगु, लोभ चित्त, द्वेष चित्त मयायेगु,
थमं याक्व कर्मया फल थमं हे भोग मयासे मगाः धका
दृढ-विश्वास यायेगु ।

चरित्र सुधार

मिखां रूप स्वयगु, न्हेपतं शब्द न्यनेगु, न्हासं गन्ध
नँतुनेगु, जिक्हाद्वारा रस कायगु, काय द्वारा स्पर्श ज्वीगु,

मनद्वारा विषययागु निमित्त ग्रहण याइगु, थ्व हे इन्द्रिय व विषय यागु सम्बन्धे थगु विचारं स्वया भिंकथं थःत सुधरे यायेगु मभिंकथं मज्जीक थःत सुधरे याय् सयकेगु । मभिङ्गुली भुले मज्जीगु, यदि भुले जुल धासा क्रमशः छुते ज्वीगु कथं कोशिश यायेगु । खँ ल्हाय्वले भर्के ज्वीगु, परयागु दोष मालेगु, कर्कियागु निन्दा चर्चायायेगु कर्किया छें वना गफ यायगु, बजारे चाहु ज्वीगु । इत्यादि बांमलागु वानियात क्रमशः घटे याना यंकेगु । थ्व खः निगूगु त्वाथः ।

(३)

शील परिशुद्ध ज्वीकेत मुख्य नं प्राणि मात्र यात मैत्री मित्र भावयासे दुःखीपिन्त करूणा तयगु व धनी मानी धार्मिक व विद्वान्पिं खना मुदिता-हर्षताय्गु स्वंगूगु ब्रम्हविहार-उपकार लगे मज्जूपित मनं उपेक्षा याय्गु ।

थुलि चतुर्ब्रम्ह विहार द्वारा शील बल्लाईगु स्वंगूगु त्वाथः जुल ।

(४)

चित्त शुद्ध याय्या नितिं हे वारित शील व चारितशील यागु विधि ज्ञानं थ्वीका चर्या पूर्ण यानाली आनन्द यागु भागी जुया तिनि थःके उत्पन्न जूगु क्लेशया हेतु खनेदया वइगु । थुलि प्यंगूगु त्वाथः यागु खँ जुल ।

(५)

इन्द्रिय द्वारा मन चञ्चल जुयाच्चंगुलिं विचार

बःमलाना च्वंगु खः । इन्द्रिय समाले जुसेलि, चित्ते कुशलाकुशल उत्पन्न जुक्क कल्पना यातः खंकेफुम्ह जुई । रागचित्त उत्पन्न जूसा-राग उत्पन्न जुल धका स्यू । द्वेष चित्त उत्पन्न जूसा-द्वेष उत्पन्न जुल धका स्यू । मोह चित्त उत्पन्न जूसा मोह.उत्पन्न जुल धका स्यू । अराग, अद्वेष, अमोह आदि चित्ते उत्पन्न जुक्क क्लेशयात खँका च्वनीम्ह जुई । न्त्यागु हे क्लेश उत्पन्न जूसां प्रज्ञा पाः च्वना च्वंम्ह दूगुलिं उत्पन्न जूम्ह क्लेश लज्या चाःम्ह थें जुया व क्लेशं पूर्ण पापे थुने फ़ैमखु । सकभर प्रज्ञां उगु क्लेश यातः विदर्शन चक्रं प्रहार याना, नाश याना व्छई । थुलि न्यागूगु त्वाथः या खँ जुल ।

(६)

चित्ते उत्पन्न जुक्क क्लेशयात खंसेलि भिंगु व मभिङ्गु ल्येसल, भिंयात भिं, मभिंयात मभिं धका ल्येसम्हसें मभिङ्गु यातः अवश्य नें त्याग यायेगु स्वई । मभिङ्गु त्याग जुयवं भिंगु हे जक ल्यनीगु स्वभाव हे खः । मभिङ्गु जुक्क त्याग जुयवं “जि पापं मुक्त जुल” धैगु हर्षोत्पन्न जुया प्रीति प्रमोद उत्पन्न जुया, एक चित्त जुयाच्वनी । थुलि खुगूगु त्वाथः जुल ।

(७)

अकुशल चित्त यातः शीलरूपी लखं यच्चुक सिलाः शुद्ध चित्त जुसेली-संसारे दयाच्वक फुकं नित्यगु छुं हे मदु,

साकार निराकार-नाम रूपयागु सम्बन्ध दक्कं नित्यगु छुं हे मदु, अध्यात्म बाह्यात्म छुं हे नित्य जुया च्वनीगु मखु धैगु सिई अनित्यं याना हे संसारे सुखी सुं हे मदुगु । संसारे लोक जनं छुं पदार्थ प्यार यासां-नित्य भाःपा हे प्यार यात खई, न्हापा हे अनित्य धका स्युगु जूसा मनं प्यार याई हे मखु । नित्य भाःपाः प्यार यात अनित्य जुल-दुःख ताल । थःतः योगु पदार्थ अनित्य मजूसा दुःख ज्वी नं मखु । दुःखया कारण हे छगू इच्छा खः, मेगु अनित्य खः । इच्छा छगू मजूगु जूसा अनित्य जूसां दुःख ज्वी मखु । तर संसारे उत्पन्न जुक्क पदार्थ अनित्य-स्वभाव खः, अनित्य मज्वीगु छुं पदार्थ नं मदु, अनित्य शीलगु पदार्थ वा प्राणियात प्यार याम्ह व्यक्तिं छन्हु निराशा जुया मखोंसें गाइमखु ।

अनित्य मज्वीके सुनानं फैमखु, अध्यात्म व बाह्यात्म मध्ये छुं छगू हे थमं धैथे मदुगु जूया नितिं भगवान बुद्ध “सब्बे धम्मा अनत्ता” धया बिज्यागु खः । मदया वनीगु जूया नितिं- ‘अनित्य,’ भयदुगु जूया नितिं ‘दुः ख’ थमं धैथें मदुगु जुया नितिं ‘अनात्मा’ । थ्वहे स्वता ज्ञान यात हे विपस्सना नं धाई विदर्शन नं धाई, त्रिलक्षण नं धाई, स्वभाव धर्म नं धाई । थ्वहे शीलं परि शुद्धि जूम्ह व्यक्तिं विपस्सना स्वभाव धर्मयात ल्हाते कयाः स्वय्थें स्पष्ट ज्वीक खंके फुम्ह ज्वी । थुजागु त्रिलक्षण स्वभाव धर्मयात खना च्वंम्ह साधकं

संसारे छुं पदार्थ यात नं प्यार याई मखुत, प्राणि वा अप्राणि
इन्द्रिय नाप सम्बन्ध दुगु पदार्थें मनं आकर्षण यानामात्रं
त्रिलक्षण ज्ञान वयाः काटे याना बिई । छुकेसनं राग ज्वी
मखुत वैराग ज्वी । थःगु जड चेतन खनानं वैराग जुई थुलि
न्हेगूगु त्वाथःया खँ जुल ।

(८)

थ्व उक्त विदर्शन तत्त्वयागु स्वभाव धर्मयात मंस
चक्षुं स्पष्ट ज्वीक खनीमखु, त्रिलक्षण स्वभाव धर्मयात मिखां
स्वय थें खनाच्चनीगु मिखायात हे प्रज्ञाचक्षु धाई । मंस चक्षुं
साकारा रूप यात खंकी निराकार अरूप अर्थात् वेदना,
संज्ञा, संस्कार व विज्ञानयात व त्रिलक्षण स्वभावयात खंके
फैमखु । व अरूप तत्त्व यागु स्वभाव यात खंकीगु प्रज्ञाचक्षु
खः । थुलि च्यागूगु त्वाथः यागु खँ जुल ।

(९)

त्रिलक्षण स्वभाव धर्मयात पिनेनसें विचार याना यंकु
यंकु दुने अभ्यन्तरे अर्थात् इन्द्रिय व विषय यागु स्पर्श
जूगुली उपेक्षा याना-खँसा खनामात्र, ताःसा तालमात्र,
थ्यूसा थिलमात्र, स्यूसा सिलमात्र याना उके थमं वास्ता
मयासे सिर्फ अभ्यन्तरे जुया च्वंगु अनुभव व अनुभवी यागु
हे जक विचार याना च्वनीम्ह जुई । आखिरे व अनुभव व
अनुभवी नं त्रिलक्षण स्वभाव युक्तगु सिइका उकेयात न
थः भापी योग्यजू न थःगु भापी योग्य जू उलि जुसेली हानं

जन्म ज्वी माली मखुत । थुलि गुगूगु त्वाथः या खँ जुल ।

(१०)

गुगूगु त्वाथलं च्वे थाहाँ वने फुम्ह महापुरुषया
इन्द्रिय व विषय स्पर्श जुसां जुल मात्र जुया उकेयात चक्षु
धातु, रूप धातु, चक्षुविज्ञान धातु-धातुमात्र खः थःथ गु
स्वभावानुसार कृया जुयाच्चंगु मात्र खः । थुके न जि धाय्गु
दु, न जिगु धाय्गु दु, तत्वमात्र खः धका थतथमं
उपेक्षा याना च्वने फुम्ह जुसैलि क्लेश यागु पुसा हे मदया,
अशेष विरागं निर्मल जुया जन्म मरणयागु चक्रं मुक्त
जुयावनी । अन व महायोगीया दुःखयागु हेतु निरोध जुया,
आ जि दुःखं मुक्त जुल धैगु बोध ज्वी । याय्मागु ज्या थुलि
हे खः । सतिपद्धाने धयातक्व ज्या याय् धुनेवं मार्ग फोचाला
फल प्राप्त जूम्ह जुइ । उजाम्ह महायोगी यात हे अर्हन्त
धाई ।

शान्ति मार्गया खँ

संक्षिप्तं त्वाथः यागु रूपं क्वचाल

जगत प्राणि या जय !

धर्म प्रेमी मुमुक्षु सजनवृन्दपिनिया निंतिं सफू
चिकिधंसानं-शान्तिया त्वाथः व निर्वाण मार्ग परमो
पयोगीगु ग्रन्थ खः । सफूली निर्देश यानातःगु अनुसारं
आचरण आवश्यक जू । विना गमनं गन्तव्यस्थाने थ्यनी
मखु । चिकित्सा पाठ मात्रं रोगीया रोग लनीमखु । धाःथे-
धर्मग्रन्थ जक पाठ यानां मोक्ष पद लाई मखु, आचरण
हे याय्माः, साधना हे याय्माः अनुभव हे याय्माः,
अले तिनि धर्मयागु मर्म थुई, ज्ञानयागु रस प्राप्त जुई, दुःखं
मुक्तगु स्थान लुई ।

— लेखक

